

18. søndag efter trinitatis (1. tekstrække)

15. oktober 2017

Denne hellige lektie skriver profeten Esajas: Med hvem vil I sammenligne Gud? Hvad vil I sætte op til sammenligning med ham? Gudebilledet støbes af en håndværker, guldsmeden beklæder det med guld, og han støber sølvkæder til det. Man vælger træ, der ikke rådner, og søger sig en kyndig håndværker til at opstille et gudebillede, så det ikke vakler. Ved I det ikke? Hører I det ikke? Er det ikke fortalt jer fra begyndelsen? Har I ikke indset det fra jordens grundlæggelse? Det er ham, der troner over jordens flade, men alle dens beboere er som græshopper; han spænder himlen ud som et slør, breder den ud som et telt til at bo i. Fyrster gør han til intet, jordens dommere til tomhed. Knap er de plantet, knap er de sået, knap har stiklingen slået rod i jorden, før han puster på dem, så de visner, og stormen river dem bort som strå. »Med hvem vil I sammenligne mig, så vi skulle være lige?« siger den Hellige. *Es 40,18-25*

* *Epistlen skriver apostlen Paulus i sit første brev til korintherne:* Jeg takker altid min Gud for jer, for den nåde, som han har givet jer i Kristus Jesus. For i ham er I blevet rige på alt, på al tale og på al kundskab, eftersom vidnesbyrdet om Kristus er blevet grundfæstet hos jer, så I ikke mangler nogen nådegave, mens I venter på, at vor Herre Jesus Kristus skal åbenbares. Han vil også grundfæste jer til det sidste, så I ikke kan anklages på vor Herre Jesu Kristi dag. *1 Kor 1,4-8*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da farisæerne hørte, at Jesus havde lukket munden på saddukæerne, samledes de, og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: »Mester, hvad er det største bud i loven?« Han sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.« Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv.« På de to bud hviler hele loven og profeterne.« Mens farisæerne var forsamlet, spurgte Jesus dem: »Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?« De svarede: »Davids.« Han sagde til dem: »Hvordan kan David så ved Ånden kalde ham herre og sige: »Herren sagde til min herre: Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender under dine fødder?« Når David altså kalder ham herre, hvordan kan han så være hans søn?« Ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag turde heller ingen længere spørge ham om noget. *Matt 22,34-46*